

bñ dicto ihu deo homine expendē
 totū tempus tuū et face de eo
 unū mirre fasciculū qui semp
 me vbeā tua amoretur. Et tūc
 poteris vē dicē ai aplo Vmo ego
 iam nō ego r nō sum in me s
 in xpō et q nūc vmo in carne
 in oclis mudi in fide vmo in
 carnis filij dei r

Augustinus. Via desideriorum
 facit tolerantia labor et nemo
 nisi p eo qd delat sponte susci
 pit ferre qd cruciat. Et h9 rō ē
 q istia et dolore fm se abhorret
 animo Vñ nūqū eliget eā pati
 pte se s solū pte fmē. Ergo q q
 illud bonū pte vult aqū pati
 mala sit magis volitū et amatu
 qm illud bonū q pnatō igeit do
 lore q patientē toleram9.

no

ad

Hugo Hoc est ad deū tendē semp
Desiderio querē et cognōne inuēre

Et xp̄s resurgens ex mortuis sūm
nob reliquit sudariū ut in fornace
tribulacōm et angustia passionū q̄s
p̄ eū amore pacim⁹ sudores n̄os h̄
tergentes sudario nūq̄ sūm⁹ facti
gati s̄ in agone et̄anis semp sūm⁹
recētes et validi. Nam dūcē recor
daco passiois attendit animos et fa
tigatiois p̄at remēdm̄ aiositatio
nauentim.

Hec quid in monimēto d̄ requies
quid v̄o in orto n̄ laboris exatū
Designat. Et iō inuēnt̄ in orto
in monimēto nō inuenta q̄ xp̄s nō
p̄ corpis inuēnt̄ ocaū s̄ p̄ p̄i laboris
exatū. Deo inuēnt̄ in orto ut appa
reat qm̄ ip̄e de quo sp̄sa i cantico

Dilatans meq descendz in orni suu
ad areola aromatu ne pascatur in
orens et colligat uha. **Ortus nepe**
iste est ecclia ut fidelis anima.

Et Qui est plenus spu sco diligens
est in dei laudibz **Et** quibz ante torp
in laude dei ita hz eximietu q in
se no hz spm s qz spno subit hntar ibi
laude dei exatit **in pmo rego x**
In silur sup falsant spu dnu et
pphetant r laudant **In cantica**
em designatur uanditas metis
ubi em est spno sci pntia ibi cogit
mentis leticia **in can xxiiii** Spno
mens sup mel dulcis Spno em sco
affiat dulcedine ead uatoribz in
spe h' mltomagis fruentibz in re.

Feneca d. prudens es tuis animis
libz epibz dispenſe? Preterea recordare
futura p̄cogita p̄ntia ordina. Nā
qui aliter agit p̄ntia incertū m̄d̄
et obliuioſū et fatuus appellat̄. ..

Iohānes Cassianus.

8
no
Monacho cupiente ad noticiā sp̄itū
p̄tinge om̄es cordis indistinctā et m̄e
tis intenc̄z erga em̄dact̄z uiciorū
et dirige t̄mbz exp̄is cordis ocl̄
sublato uelam̄e passionū sp̄itua
riū sacramenta n̄al̄ contemplant̄.

Nā. Volenti in sancta religione p̄fi
cē correctōm̄ moꝝ m̄dactōm̄q̄
cordis modis om̄ibz m̄ctm̄ est missa
missus v̄d̄ s̄c̄p̄ sp̄ituar̄ p̄ con
templatōz castigac̄m̄ intenc̄z qui
comp̄ exercit̄ et laboris p̄met ad
v̄nd̄ et imp̄fectos l̄us v̄d̄ stem

placōnis ad hūiles et deuotos. Nō
 vtiq; qualestūq; s; q̄ curiositatis et vā-
 tatis et voluptatis viciū iā dudū
 mortui scē hūilitatis et p̄fōnis ar-
 tem ostenderunt qui possunt cum
p̄a dicit In vna testimonioꝝ tūorū
 Delcāty sūm sicut in om̄ib; dūicō
 Ceterū quisp̄ in hac v̄tū clarī-
 tate nouī adeo stabilitū est ut in hūc
 v̄z ambulat tō die s; ad v̄tū
 caligine cūfūsd h; intellm̄ licet
 ingenij subtilitate congrat et acū-
 ne rōnis polleat non est tñ expedīe
 sibi magis orare et psalmos ~~v̄tū~~
 v̄tūac fr̄q̄tūz legere v̄o p̄m̄
 et in ipa leōne nō sciam̄ m̄flantē
 s; sp̄m̄ v̄m̄ficantem̄ quere nō nō
 dīfens s; ut sobzms efficiat nō ut
 iactet se scire qd̄ nescat s; ut sua sc̄t̄z
 deo et sibi sicut deo mōchū in hūih-
 tate consere custodiat. ne forte sub-

Sancti enim satiricus et potius invidiosus
spiritus qui usque adeo ferre eius melius
fuit nisi cum ferre hoc sciat alter
Dei autem Doctorum Doctissimus patrum autem
Dicit orare et legere utriusque bonum est
si liceat si non liceat melius est orare
quam legere. Miramur valde quosdam
orationis et devotionis presens veritatem
valentem pene vel penitus negligere
Ictum pro totis noctibus ac diebus in
Aere qui non super mane purgatur aut pul-
verem ventum portat qui sciam in
gesta nondum a vitio purgata intelli-
git. Curamus omnes tunc singuli
tunc per indulgentiam peccatorum tunc pro acqui-
sitione virtutum tunc etiam pro vitanda et ne-
cessaria misericordia atque adyersanda semper
in beatitudine gloria domini deo nostro
sacramentum cordis converti et spiritus humilia-
ti in ara devotionis sedulo immolare
Testante enim patre dicitur est omni homini
an luce proficiat humilitatis ad suam abela-
do surgere idcirco modis omnibus in

est sedendo in p̄na p̄us maduare
 pane op̄uctōnis et sic dem̄ surge
 ad lucē sc̄e et cōtemplatōnis qm̄ nō
 inueniet locū de sc̄a sup̄biendi arrogā
 tia caritatis ubi cōmissos angulos
 cōsc̄e bonitatis et disciplinē reple
 uerit matūritas. *u u u*

Pat̄. Gregorius. Gustato sp̄i desipit
 om̄s om̄s caro et om̄s carnalis affectio
 fiet post gustū mellis om̄ia alia vi
 dent insipida. Deus nempe illā aīz
 frequent̄ uisitat que se intra secreta
 an̄i sui cordis libent̄ recipit et recol
 ligit s̄ que nō studet in se consistē s̄
 p̄ sensus extiores uagat̄ atq; in extio
 rib; delat̄ur quia mundi consolator
 querit illā que int̄ a deo datur nō
 habebit. Bonū ergo religiosus qui
 deuotōnis gr̄iam obtine desiderat
 qui ad celestīū natūā suspirat q̄

in amoru exemplarū anhelat / Disfat
dissipationes cordis sui corrigere / su
deat enagacionis mentis restringere
assuecat in intimo cordis sui amo
rari et in seipso consistere et omnis cor
dis sui distractiones et metis func
tuaciones cohibere. Unde et contingit
quod dicit psalmus dicit oramus fantasias
cogitationum vel quasi per ignes res
ab oculis cordis amone volumus si
non valeamus nisi quod mentem consti
tue sciretū nos recentare et resam
gā non didicimus si sensualitatibus meis
subiecti temporalis dulcedis vberibus
inhēmus et sine veritate vagā
mente discurrimus. Deus enim inti
mū cordis nū possidet et deo quicquid
cupit in seipso grande de dīna pūtia
studeat semper recollatis esse in sui in
tima. Et tūtomagus hō cor suū spgit
ad exteriora tūtomagus a dīna elon
gat pūtia et tanto amplius quies

mentis dissoluit et feruor dñi
 amoris inuiescat et miorat. Et
 isto colligitur q illi religiosi fal
 lunt et mñq grām deuotionis
 vl cōtemplationis apicē assequunt
 qui se volūt legē aut studē aut
 vocalit orāe et nō affuescūt cū
 silentio p̄stolari salutāe dei uel
 orāe spū et mente seu p medita
 tōnes tēnas et feruida desidia
 et inima suspicia se comittere
 et dirigē ad deū. licet em̄ laō
 et vocalis oratio profuit et amo
 ron dei in homie genitū lactet
 q̄nō nō tñ sufficiūt ad verā
 et p̄fām scitatem acq̄mendā n̄
 meditatio et mentalis oratio
 sequat. Et forte opponēt quidā
~~quidā~~ conquerētes se nō

Corre^m

posse neq; scire spm suū recolligē
ad se tū silentio et meditacōne.
Euolat inquit otinuo nūc huc nūc
illuc se diuides nisi infra limites
lōnis coartatē teneat. **A**d qd rūe
q rem celoz vīm patit et violen
ti rapuit illud. **P**roca qz q homo
vīm sibi nūc inferat et totis affec
tū vībz emittat ut spm suū cū
silentio tēat cōtineat et apud se
pmaneat. **S**edens solitānis et
tenās se sup se si potest. **S**i si diu
intrūq; conatus fuerit nequeat
nō ppter ea ad lōnis ul' collocatō
nis solaciū fugit. **E**t hūc sibi nūc
onerosus et gravis existat et
magno afficiat tedio et ppter hoc
se intulit se quiescē et in cella
sede cōsuet' expectet paululum

744
Dumcat hoc tediu mora p̄mar ne
cōsuetudo p̄mar abrūpēdi quietē
et silentiū pabulū det fastidio nō
remediū. ¶ Det est n̄ potissima
causā quāe hodierno tempe tam
parua ad p̄fctōz et eminentē deuo
tione pueniūt q̄ cor sustinē aq̄s
eē solus secū d̄m meditat̄. Quia
enī aīma m̄ioribz abis massue
ta et sensualibz deliciaōbz cōsuetā
in meditacōne nullā iūemē cō
solacōz sine oneditet̄ de p̄p̄is
p̄ctis sine de et̄nis supplicis sū
de sup̄mis p̄mis et valde diffi
cile est aīam ibi morāi v̄ nullā
consolacōz h̄z cōl iūemē ideo nisi
Districtissima for̄ teneat̄ statū
p̄fctm suū incipit et hoc ipso de
fiat quia in corā dei nō p̄gredi

regredi est et ita ab ipso repetat laos
ut colloquium a quo huiusmodi exactionem
externam et corporalem quod et stat ad non
petendum et tedium subleuet et las-
situdinem reficiat. Et suadeo ut
patienter sustineat hoc tedium hunc
tempore quia si perseverauerit in hac
meditatione insipida pulsando
querendo et petendo gratiam deuotio-
nis adicit misericordiam dei qui hunc torpo-
rem et hoc tedium propulsabit misericorditer
et gratiam deuotionis indulget
ita quod sicut adipe et pinguedine
areplebitur anima eius. *in in in*

Item Corda multorum deo fruendum
mouere solent cum cor ista diuersitas to-
tingat quod homo quicquid est ita firmus
in anima quod ipsum magis turbulatio vel
insultus ad impatientiam mouere non
possunt tamen alio tempore ex modico verbo

reddit impatiens. **R**esponso. Dicitur
 qd hoc em continge videtur quia
 quito homo est diligentior in sui
 custodia et vigilantior in suor actuum
 inspectone et feruetius motu dñe
 inspiracionis psequit tanto animus
 eius robustior efficit ad pfenda qd
 adusa. Et egrio quito fuit ho mag
 diligentior in sui custodia et minus
 recollens ad sui intima et mag
 tepide dñam inspiracionem psequit
 tanto animus eius reddit impotens
 et p temptacionem facilius succumbit.
Sicut em pisiculi qui se in pro
 fundo aquarum recipiunt auro insi
 dias evadunt sic et diabolus qd
 sui consuetudine diligenti puidet quito
 homo e in gra magis tenuis et
 minus in sui custodia inspecta
 et tunc ipm p lena temptacione

supat que pns deince no poteat
p maiore. Illi ergo qui agnitas la-
queis **duboli** temptatōm statim
p̄fundo gr̄e et in diligenti sua ca-
p̄tione et in intima sui cordis co-
todia se recipiūt illi p̄t̄dubio la-
queos euadūt. **Et** uideamq̄ q̄ archa
m̄ cordis m̄i crebrim̄ uere cubi-
culū et nos ipsos in intio cordis
m̄i recolligē ut possimq̄ d̄nam
p̄ntiā sentire et laqueos temptatō
m̄i euadē. **ut m m m m m**

Hordo iposternus an̄ meitū ḡigē
p̄m̄ū an̄ labore simie cubi cū dicit
ap̄lō qui nō la nō manducet.